

**PROHIBICIÓ DEL SACRIFICI D'ANIMALS DE
COMPANYIA EN CENTRES D'ACOLLIDA
A CATALUNYA**

**DEONTOLOGIA I VETERINÀRIA LEGAL
CURS 2010/11**

Maria Esteve Asenjo
40447372D

Mari Paz Garcia Garcia
46773617N

INDEX

1. Introducció.....	pàg. 3
2. Legislació.....	pàg. 4
2.1. Internacional.....	pàg. 4
2.2. Unió europea.....	pàg. 4
2.3. Estatal.....	pàg. 5
2.4. Catalana.....	pàg. 5
3. Articles de premsa.....	pàg. 13
3.1. La Vanguardia, 28/08/2007.....	pàg. 13
3.2. La Vanguardia, 28/01/2008.....	pàg. 13
3.3. ADN/Barcelona, 1/07/2008.....	pàg. 15
3.4. El Periódico, 27/08/2008.....	pàg. 16
3.5. Eleccionscatalanes2010.cat, 12/10/2010.....	pàg. 19
3.6. El País, 04/12/2010.....	pàg. 20
3.7. Epsocial, 05/12/2010.....	pàg. 23
3.8. Altarriba.org, 15/12/2010.....	pàg. 25
4. Entrevistes.....	pàg. 27
4.1. Centre d'acollida CAD.....	pàg. 27
4.2. Centre d'acollida SOS GOLDEN.....	pàg. 31
5. Enquesta.....	pàg. 33
5.1. Preguntes realitzades.....	pàg. 33
5.2. Gràfics de les respostes.....	pàg. 36
5.3. Comentari dels resultats.....	pàg. 41
6. Conclusió.....	pàg. 43
7. Bibliografia.....	pàg. 46

1. INTRODUCCIÓ

El següent treball tracta sobre la prohibició del sacrifici d'animals de companyia en centres d'acollida a Catalunya. Hem intentat fer una cronologia des de la primera llei referida al benestar animal, passant per tots els canvis que s'han anat realitzant, fins a la última que en prohibia el sacrifici i les posteriors modificacions d'aquesta.

Hem escollit aquest tema pel nostre interès en el benestar dels petits animals, i més concretament pel que fa als gossos i gats. Haviem sentit a parlar d'aquesta llei, però volíem saber realment com estava la situació, si s'estava complint, si la gent era conscient d'aquesta nova situació, etc. Per això aquest tema ens va resultar molt interessant.

Per a valorar la situació actual i per a esbrinar si realment s'està complint la llei, ens hem desplaçat a diferents centres d'acollida on hem fet una visita i hem realitzat una entrevista a responsables del centre i/o treballadors.

També ens resultava molt interessant plasmar en el treball la coneixença o desconeixença per part de la població de l'existència d'aquesta llei i sobretot la seva opinió, ja que sabem que es tracta d'un tema que genera controvèrsia ; per això hem realitzat també una enquesta a amics/familiars de diferents edats.

Al documentar-nos sobre el tema en qüestió hem anat trobant diferents articles de premsa en els quals es denuncia l'incompliment de la llei per part d'alguns centres d'acollida, el cost que ha suposat per a molts ajuntaments l'aplicació de la llei, moratòries que s'han concedit a certs ajuntaments, etc.

Vista la relació entre la dificultat de poder complir la llei i l'alt percentatge d'abandonaments que es donen, hem fet algunes pinzellades sobre motius d'abandament i la poca conscienciació sobre el tema per part d'un gran sector de la població.

1. LEGISLACIÓ

1.1. Internacional

La Lliga Internacional dels drets de l'animal va proclamar el 15 d'octubre de 1978 la **Declaració Universal dels Drets dels Animals**. Posteriorment, va ser aprovada per la Organització de les Nacions Unides per a l'educació, la Ciència i la Cultura (UNESCO) i per la Organització de les Nacions Unides (ONU).

(<http://www.dpi.bioetica.org/unesco14.htm>)

En aquesta Declaració podem destacar tres articles:

Article 1

Tots els animals neixen iguals davant la vida i tenen els mateixos drets a l'existència.

Article 11

Tot acte que impliqui la mort d'un animal sense necessitat és un biocidi, és a dir, un crim contra la vida.

Article 14

b) Els drets de l'animal han de ser defensats per la llei, com ho són els drets de l'home.

1.2. Unió europea

A **nivell europeu** no hi ha cap reglament que prohibeixi el sacrifici dels animals de companyia abandonats. El que sí es va fer el 13-XI- 1987 a Strasburg és *El Conveni europeu per a la protecció dels animals de companyia*, en el qual es prohibeix

l'abandonament. De tota manera, aquest Conveni no va ser signat ni ratificat per Espanya. (<http://conventions.coe.int/treaty/en/Treaties/Html/125.htm>)

1.3. Estatal

A **nivell de l'estat espanyol**, cada comunitat autònoma té la seva pròpia regulació pel que fa a la protecció dels animals de companyia, i excepte la llei catalana, tota la resta promou el sacrifici dels animals de companyia “com a única solució a l'abandonament”.

1.4. Catalana

LLEI PROTECCIÓ DELS ANIMALS A CATALUNYA

La primera llei de protecció dels animals a Catalunya va ser la Llei 3/1988, del 4 de març, en la qual sí que es permetia el sacrifici d'animals de companyia abandonats i recollits per centres d'acollida.

La Llei 3/1988, de 4 de març (www.gestion-ambiental.com/norma/ley/LLEI_3-1988.htm)

de protecció dels animals, estableix que els centres de recollida d'animals abandonats, un cop transcorregut el termini legal per recuperar aquests animals, poden sacrificar-los o donar-los en adopció.

Al 2003 es va fer a Catalunya la primera llei, pionera a Espanya, en la qual es prohibia el sacrifici de gossos i gats en centres d'acollida. A continuació fem una cronologia de les diferents lleis, destacant els canvis que s'han anat produint a partir d'aquesta primera llei. Adjuntem només els articles concrets relacionats amb el sacrifici d'animals de companyia.

LLEI 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals

DOGC núm. 3926 – 16/07/2003

Títol I, Capítol I, Article 11

Sacrifici i esterilització d'animals

11.1. Es prohibeix el sacrifici de gats i gossos a les instal·lacions per al manteniment d'animals de companyia, i als nuclis zoològics en general, excepte pels motius humanitaris i sanitaris que s'estableixin per via reglamentària.

11.2. El sacrifici d'animals s'ha de fer, en la mesura que sigui tècnicament possible, de manera instantània, indolora i amb atordiment previ de l'animal, d'acord amb les condicions i els mètodes que s'estableixin per via reglamentària.

11.3. El sacrifici i l'esterilització dels animals de companyia han d'ésser fets sempre sota control veterinari.

Aquesta Llei va entrar en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, llevat de l'article 11.1, que hauria d'haver entrat en vigor l'1 de Gener del 2007.

El 21 de desembre del 2007 es va publicar la següent Llei, que prorrogava un any l'entrada en vigor de l'article 11.1

LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental

DOGC núm. 4690 - 03/08/2006 (www.gencat.cat/diari/4690/06206075.htm)

Primer capítol, dedicat a la modificació de la Llei 22/2003, del 4 de juliol, de protecció dels animals i de la Llei 3/1988, del 4 de març, de protecció dels animals

Amb l'objectiu de reduir el nombre d'abandonaments, s'estableix l'obligatorietat d'esterilitzar els animals de companyia que són objecte de comercialització o transacció, amb excepcions que s'han d'establir per reglament.

També amb relació als abandonaments, i tenint en compte que en alguns municipis hi pot haver dificultats importants per a complir el que estableix l'article 11.1 de la Llei 22/2003, es preveu que el Govern pugui atorgar una pròrroga d'una durada màxima d'un any als municipis que ho sol·licitin, si presenten un pla en què es comprometen a assolir els objectius en aquest període de temps.

LLEI 17/2007, de 21 de desembre, de mesures fiscals i financeres

DOGC núm. 5038 – 31/12/2007 (www.gencat.cat/diari/5038/07355037.htm)

Disposicions addicionals, Setena

Mesures relatives a l'aplicació de la Llei 22/2003

1. Es prorroga fins al 31 de desembre de 2008 el termini establert per a l'entrada en vigor de la prohibició continguda en l'article 11.1 de la Llei 22/2003, del 4 de juliol, de protecció dels animals als municipis o a les entitats supramunicipals que tenen delegades les competències en la matèria, si acrediten una dificultat greu per a l'aplicació de la prohibició esmentada. Per a poder optar a la pròrroga, els municipis o les entitats supramunicipals esmentades han de presentar un pla en què es comprometin a assolir, en el període abans indicat, els objectius establerts per l'article 11.1 esmentat.

2. Les pròrrogues en l'aplicació de l'article 11.1 de la Llei 22/2003 que el Govern ha

atorgat a l'empara de la disposició addicional tercera de la Llei 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental, mantenen la vigència fins al 31 de desembre de 2008

Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aproven el Text refós de la Llei de protecció dels animals.

DOGC 5113 – 17/04/2008 (www.gencat.cat/diari/5113/08094167.htm)

Fent ús de l'habilitació legal de la disposició final segona de la Llei 17/2007, s'ha elaborat un Text refós de la Llei de protecció dels animals que recull en un text únic la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, i la part vigent de la Llei 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, amb les modificacions introduïdes a totes dues lleis per la Llei 12/2006, i també les previsions d'aquesta última Llei referents a protecció dels animals que no modifiquen preceptes concrets de les lleis anteriors. Així mateix, a l'empara de l'habilitació per regularitzar, aclarir i harmonitzar les disposicions legals objecte de refosa, s'ha ajustat l'estructura i la numeració dels articles i les remissions entre articles, s'ha unificat la terminologia i s'han esmenat defectes de concordança i de redacció.

Article 11

Sacrifici i esterilització d'animals

11.1 El sacrifici d'animals s'ha de fer, en la mesura que sigui tècnicament possible, de manera instantània, indolora i amb atordiment previ de l'animal, d'acord amb les condicions i els mètodes que s'estableixin per via reglamentària.

11.2 Es prohibeix el sacrifici de gats, gossos i fures a les instal·lacions per al manteniment d'animals de companyia, i als nuclis zoològics en general, excepte pels motius humanitaris i sanitaris que s'estableixin per via reglamentària.

11.3 Els animals de companyia que són objecte de comercialització o transacció han de ser esterilitzats, excepte en els casos que s'estableixin per reglament

LLEI 16/2008, de 23 desembre de 2008, de mesures fiscals i financeres

DOGC 5288 – 31/12/2008

Disposicions addicionals, Segona (www.gencat.cat/diari/5288/08358073.htm)

Prorroga del termini d'entrada en vigor de l'article 11.2 del text refós de la Llei de protecció dels animals

1. El Govern pot prorrogar el termini d'entrada en vigor de l'article 11.2 del text refós de la Llei de protecció dels animals, aprovat pel Decret legislatiu 2/2008, del 15 d'abril, fins que es regulin reglamentàriament els motius humanitaris i sanitaris a què fa referència el dit article. Poden sol·licitar la pròrroga els municipis o les entitats supramunicipals que tenen delegades les competències en la matèria, si acrediten una greu dificultat per a aplicar l'article esmentat i presenten un pla en què especifiquen les accions que s'han de desenvolupar i el termini en què es comprometen a assolir els objectius establerts per l'article esmentat.

2. Les pròrrogues en l'aplicació de l'article 11.2 del text refós de la Llei de protecció dels animals que el Govern ha atorgat a l'empara de la disposició addicional tercera de la Llei 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de la Llei 3/1998 i la Llei 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental, i també de la disposició addicional setena de la Llei 17/2007, del 21 de

desembre, de mesures fiscals i financeres, es mantenen vigents fins que es regulin reglamentàriament els motius humanitaris i sanitaris que permetin exceptuar la prohibició del sacrifici de gats, gossos i fures establerta per l'article esmentat.

Així doncs, la situació actual a Catalunya és que s'ha acceptat una moratòria en l'aplicació de l'article 11.2 del text refós de la Llei de protecció dels animals (Decret Legislatiu 2/2008), en aquells municipis o entitats supramunicipals que tenen delegades les competències en la matèria, si acrediten una greu dificultat per a aplicar la mateixa i presenten un pla en què especifiquen les accions que s'han de desenvolupar i el termini en què es comprometen a assolir els objectius establerts en l'article esmentat.

A continuació incloem un llistat dels municipis que si tenen permís legal per a realitzar el sacrifici. (Fundació Altarriba)

Estat de les sol·licituds de la moratòria:

1- Acceptada la moratòria per Acord de Govern

Acord de 20 de març de 2007

Mancomunitat Intermunicipal del Penedès i el Garraf (23 municipis): Avinyonet del Penedès, Castellet i la Gornal, Castellví de la Marca, El Pla del Penedès, Font-rubí, La Granada, Les Cabanyes, Olèrdola, Olesa de Bonesvalls, Pacs del Penedès, Pontons, Puigdàlber, Sant Cugat Sesgarrigues, Sant Pere de Riudebitlles, Sant Quintí de Mediona, Sant Sadurní d'Anoia, Santa Fe del Penedès, Santa Margarida i els Monjos, Subirats, Torrelavit, Torrelles de Foix, Vilafranca del Penedès, Vilobí del Penedès

Acord de 10 d'abril de 2007

- 1- Consell Comarcal del Pla de l'Estany (11 municipis): Banyoles, Camós, Cornellà del Terri, Crespià, Esponellà, Fontcoberta, Palol de Revardit, Porqueres, Sant Miquel de Campmajor, Serinyà i Vilademuls
- 2- Ajuntament de la Seu d'Urgell.

Acord de 28 d'agost de 2007

Consell Comarcal del Vallès Oriental (31 municipis): Aiguafreda Bigues i Riells, Caldes de Montbui, Campins, Cànoves i Samalús, Cardedeu, Castellsir, Castellarçol, Figaró-Montmany, Fogars de Montclús, La Garriga, Granollers, La Llagosta, Lliçà d'Amunt, Lliçà de Vall, Llinars del Vallès, Martorelles, Mollet del Vallès, Montmeló, Montornès del Vallès, Montseny, Parets del Vallès, La Roca del Vallès, Sant Celoni,

Sant Feliu de Codines, Sant Pere de Vilamajor, Santa Eulàlia de Ronçana, Tagamanent, Vallgorguina, Vallromanes i Vilanova del Vallès.

Acord de 25 de setembre de 2007

Ajuntament de Cerdanyola del Vallès (al document pdf dels Acords de govern d'aquesta data no hi consta)

Acord de 13 de novembre de 2007

Ajuntaments de Sant Just Desvern i el Prat del Llobregat

Sol·licituds denegades

Ajuntament d'Amposta

Ajuntament de Badia del Vallès

Ajuntament de Martorell

Ajuntament de Sant Fruitós de Bages

Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada

Ajuntament de Talamanca

Ajuntament de Tremp

Ajuntament d'Hostalets de Pierola

Consell Comarcal del Berguedà (31 municipis)

Ajuntament de Palau-solità i Plegamans (2008)

Sol·licituds desistides

Ajuntament de Sant Joan Despí

Sol·licituds tramitades a acord de govern

Ajuntament de Sant Boi de Llobregat

Ajuntament d'Esplugues del Llobregat

Sol·licituds pendents que els ens locals enviïn informació requerida: 26 municipis i 2 Consells Comarcals.

(Tenir present que el CC Baix Llobregat no es compta ja que només es limita a tramitar expedients no té cap competència assumida)

Ajuntament d'Anglès

Ajuntament de Badia del Vallès

Ajuntament de Begues

Ajuntament de Castelldefels
Ajuntament de Castellví de Rosanes
Ajuntament de Collbató
Ajuntament de Corbera de Llobregat
Ajuntament de Cornellà
Ajuntament de Gelida
Ajuntament d' Hostalets de Pierola
Ajuntament de la Pobla de Segur
Ajuntament de l'Ampolla
Ajuntament de Les Avellanes
Ajuntament de Manresa
Ajuntament de Navàs
Ajuntament de Pallejà
Ajuntament de Piera
Ajuntament de Rellinars
Ajuntament de Sant Cugat
Ajuntament de Sant Esteve Sesrovires
Ajuntament de Sant Joan de Vilatorrada
Ajuntament de Sant Salvador de Guardiola
Ajuntament de Santa Maria d'Oló
Ajuntament de Santpedor
Ajuntament de Talamanca
Ajuntament de Vacarisses
Ajuntament de Viladecans
Consell Comarcal de la Garrotxa
Consell Comarcal del Baix Llobregat
Consell Comarcal del Segrià

3. ARTICLES DE PREMSA

3.1. LA VANGUARDIA, 28/08/2007

La Generalitat permetrà seguir sacrificando a perros y gatos en el Vallès Oriental

Barcelona. (EFE).- El gobierno catalán ha decidido, en su Consell de Govern de hoy, seguir permitiendo el sacrificio de perros y gatos de las instalaciones para el mantenimiento de animales de compañía ubicadas en 31 municipios del Vallès Oriental (Barcelona).

De este modo, la Generalitat ha optado por prorrogar hasta finales del 2007 la entrada en vigor de la prohibición de matar los gatos y los perros en los centros de recogida de animales del Vallès Oriental hasta finales de este año.

En este sentido, la Comisión Técnica de evaluación de la prórroga ha considerado "suficientemente justificada" la dificultad de cumplir la Ley de protección de los animales, cuyo texto contempla la prohibición de sacrificar a perros y gatos.

A este respecto, la Ley de medidas en materia de medio ambiente habilita al gobierno catalán para prorrogar durante un año el plazo para la entrada en vigor de dicha prohibición.

En el año 2005 se sacrificaron 3.400 perros en las perreras de Catalunya, según datos de la consellería de Medio Ambiente, mientras que en el 2006, según alertaron varias entidades defensoras de animales, alrededor de unos 10.000 perros.

3.2. LA VANGUARDIA, 28/01/2008

Perrera en Barcelona

SANDRA CAMPS

El Ayuntamiento de Barcelona se adelantó a la aplicación de la ley del no sacrificio de animales de compañía desde el año 2003 prometiendo, a su vez, la construcción de un nuevo centro, ya que el actual tiene una infraestructura y una logística deficientes, pues su fin era acoger animales por una corta temporada, hasta su sacrificio.

Los perros y gatos permanecen ahora largas temporadas, algunos años, en unas deficientes condiciones, aligeradas por el esfuerzo de algunos voluntarios que los sacan a pasear en su tiempo libre, de las veterinarias y de los escasos trabajadores de los que dispone el centro.

El Ayuntamiento de Madrid ha construido una nueva perrera de gran capacidad, dotado con buenas y modernas instalaciones y con un buen equipamiento material y de personal, consecuencia de una decisión política y económica del Ayuntamiento.

Cuando en Barcelona se reclama el nuevo centro, la respuesta de los responsables y la Administración es que está en proyecto. Se ha quedado sólo en un proyecto; imagino que siempre tienen otras prioridades.

El Ayuntamiento de Madrid, sin embargo, ha dado un buen ejemplo de coherencia y sensibilidad hacia el problema de los animales abandonados

3.3. ADN.ES / BARCELONA, 01/07/2008

Denuncien sacrificis injustificats a la gossera

Dues voluntàries acusen al director del centre de "practicar l'eutanàsia a la lleugera"

| Mayol limita les morts a animals agressius o malalts

Lluís Tusell Coloma, Barcelona | 01/07/2008

Dos voluntàries que passegen els gossos han estat expulsades per enfrontar-se al director del centre. Aquestes i una altra voluntària en actiu l'acusen de "practicar l'eutanàsia a gossos a la lleugera". Asseguren -en declaracions a ADN- que la resta de voluntaris comparteix la seva opinió però calla perquè van signar una clàusula de confidencialitat.

A la Leticia no l'importa donar el seu nom. Ella va ser expulsada i ja no pot passejar gossos que es passen moltes hores engabiats. La seva principal queixa és que al Centre d'Acollida d'Animals de Companyia, situat a la carretera de l'Arrabassada, es sacrifiquen gossos sota el pretext que són agressius quan no ho són. "Han arribat a sacrificar per agressiva una gossa d'un any que pesava 4 kilos", afirma. Segons diu, els animals borden perquè els treballadors de la gossera "els tracten malament".

Imma Mayol, regidora de Medi Ambient, ha afirmat que només es sacrifiquen els gossos "agressius o malalts". Però els voluntaris lamenten que l'agressivitat d'un animal pot ser subjectiva. En qualsevol cas, és el veterinari de la gossera qui firma cada sacrifici.

Però els voluntaris ja treballen amb una sèrie d'advocats per denunciar al Centre d'Acollida perquè entenen que la Llei de Protecció Animal prohibeix els sacrificis a gosses. De fet, el text legal, del 2003, prohibeix "el sacrifici de gats i gossos excepte per motius humanitaris".

Gossera saturada que busca nova ubicació

L'Ajuntament de Barcelona fa dos anys que reconeix que la gossera està saturada. Per això va anunciar al 2006 un acord per fer-ne una de nova a Santa Perpètua de Mogoda. Però l'acord no es va tancar i encara es segueix negociant.

3.4. EL PERIÓDICO, 27/08/2008

EL COSTE DE LAS PERRERAS CONSECUENCIAS DE UNA ACTITUD IRRESPONSABLE

Catalunya gasta más de 50 millones al año por el abandono de animales

1. La ley que prohíbe el sacrificio de perros y gatos asfixia económicamente a algunos ayuntamientos
2. Más de 18.000 mascotas sin el chip identificador fueron dejadas en la calle durante el año pasado

SARA GONZÁLEZ

BARCELONA

Catalunya paga muy cara la actitud irresponsable de la gente que abandona a sus animales domésticos. Tanto como más de 50 millones de euros anuales. O, lo que es lo mismo, más de 137.000 euros diarios. Este es el gasto público que un estudio del Departament de Medi Ambient calcula que se invierte solo en el mantenimiento de los cerca de 7.200 perros, gatos y, ahora también, hurones que se alojan en los 111 centros de acogida catalanes. El 1 de enero del 2007 entró en vigor en Catalunya el artículo de la ley de protección de animales que prohíbe sacrificar las mascotas abandonadas o extraviadas y no recuperadas, una norma que, a pesar de reflejar una mayor sensibilidad social, provoca que los costes que representa el cautiverio empiece a ser insostenible para algunos ayuntamientos.

El año pasado ingresaron en los centros catalanes 22.801 animales de compañía. De ellos, 11.740 fueron adoptados y solo 4.261 pudieron ser retornados a sus propietarios, lo que evidencia que, aun siendo una obligación, muchos dueños no identifican a sus mascotas con el chip reglamentario. Pese a las dificultades de los entes locales para adaptarse a la ley que veta la eutanasia y los dos años de prórroga para aplicarla, desde que esta entró en vigor, la cifra de sacrificios ha bajado un 48%. Aunque esto

podría significar un aumento de la población a mantener, las entradas en las perreras se han reducido aproximadamente en un 19% en dos años, lo que parece indicar una mayor concienciación de los dueños. Este descenso no evita, sin embargo, que la mayoría de centros de acogida estén saturados porque, al no poder sacrificar a los animales, las estancias se prolongan.

GASTO SIN FRENO

Precisamente, el *overbooking* de los refugios es lo que está provocando que la situación se vuelva insostenible para la economía de algunos ayuntamientos. La saturación que sufren los centros de acogida de los consejos comarcales y de las protectoras obliga a los consistorios a buscar alternativas para cumplir con el servicio. De esta necesidad se aprovechan, según denuncian las protectoras, empresas con ánimo de lucro que se dedican a almacenar los animales cobrando un tanto por día. Como las mascotas no pueden ser sacrificadas y estos centros privados no fomentan la adopción, los ayuntamientos duplican cada año los animales a mantener y los gastos se disparan.

Catalunya es la única comunidad autónoma que dispone de esta ley proteccionista.

Actualmente, 69 municipios catalanes, que representan el 7% del total del territorio, disponen de una prórroga para seguir sacrificando porque en el momento de la entrada en vigor de la normativa no disponían de los mecanismos necesarios para asumirla. A partir del 1 de enero del 2009, el sacrificio estará completamente prohibido salvo excepciones por enfermedades o conductas violentas.

"Han querido aplicar una ley sin haber proporcionado las medidas para evitar el problema. Ahora tenemos que trabajar sobre las consecuencias en una autonomía donde hay más abandonos que adopciones", afirma Isabel Navarra, tesorera de la Societat Protectora d'Animals de Mataró (Maresme), uno de los centros de acogida de referencia en Catalunya. Navarra defiende que ha faltado una política fuerte de implantación del chip a los animales de compañía, un sistema de identificación que ha evidenciado su eficacia, ya que menos del 1% de las mascotas censadas son abandonadas. Una apuesta firme por la esterilización de perros y gatos respetando la

edad adecuada para la intervención es otra de las medidas que la proteccionista apunta. También advierte de la desinformación de la ciudadanía. "Antes de aplicar la ley deberían haber hecho campañas de identificación y esterilización masivas", afirma Navarra.

Con el fin de reducir el número de abandonos, el 27 de julio del 2006 el Parlament aprobó una ley, que aún no ha entrado en vigor, que obligará a esterilizar a todos los animales de compañía que sean objeto de comercialización o transacción. Toda la comunidad veterinaria se opone a la medida, una postura manifestada con una enmienda a la ley. Los profesionales dicen que no son contrarios a esterilizar como método de control de la reproducción, sino de la esterilización obligatoria y generalizada en animales jóvenes.

OPERACIÓN DE RIESGO

Maria Pifarré, vocal de la junta de gobierno del Col.legi Oficial de Veterinaris de Barcelona, advierte de que son muchos los riesgos y los efectos secundarios de la intervención quirúrgica.

"No se puede penalizar a los animales por la falta de educación y sensibilidad de nuestra sociedad", dice Pifarré, quien añade que esta medida perjudicará a criadores y aficionados a las exposiciones de canes de raza. Los veterinarios apuestan por la identificación obligatoria, la penalización grave del abandono y un control policial efectivo. "Es la policía la que debe multar a los dueños irresponsables", afirma la veterinaria. Navarra, cuya protectora entrega todos los animales esterilizados, considera que los altos costes de la intervención en las consultas veterinarias son una barrera para que los dueños decidan erradicar el riesgo de una reproducción no deseada de sus mascotas. "Las diferencias de precios están en las garantías. Yo no estoy dispuesta a asumir riesgos y utilizo las máximas tecnologías, anestesia con gases y los mejores analgésicos y eso tiene un precio", afirma Piferrer, quien alaba "la gran labor" de las protectoras junto a las que los veterinarios, a pesar de las diferencias, "luchan por una causa común".

3.5. ELECCIONSCATALANES2010.CAT, 12/10/2010

Saps que a Catalunya es continuen sacrificant gossos i gats a les gosseres?

Malgrat que el Parlament català es va comprometre a eradicar per llei el sacrifici en les gosseres catalanes a partir de l'1 gener 2007, el 23 de desembre del 2008 (lleï 16/2008) el Govern Tripartit (PSC + ERC + ICV) va deixar en suspens aquesta derogació, ignorant el que pensa i sent la majoria de la societat catalana.

Com a conseqüència d'aquesta decisió, cada any se segueixen sacrificant milers de gossos i gats a esquenes de la gent que pensa que a les gosseres catalanes ja no es maten animals.

Diversos països europeus ja fa anys que han bandejat aquesta pràctica injusta i cruel. El mètode és senzill i funciona:

- Finançament de campanyes d'esterilització per evitar ventrades no desitjades.
- Foment de les adopcions amb campanyes en els mitjans de comunicació adreçades a sensibilitzar la gent sobre la importància d'adoptar un animal en lloc de comprar-lo.
- Campanyes d'educació i sensibilització per evitar-ne els abandonaments.

Des del PACMA ens comprometem a treballar per l'eradicació de l'assassinat de gossos i gats a les gosseres i a promoure campanyes ètiques i eficaces basades en els tres punts abans exposats.

Els diners necessaris per a aquests projectes demanem que provenguin de l'anul·lació de les indemnitzacions que volen pagar a l'empresari Balaña pel tancament de la Monumental de Barcelona. Ja ha guanyat prou diners aquests anys a costa del patiment animal.

3.6. EL PAÍS, 4/12/2010

La factura de la protección de animales

Los ayuntamientos denuncian la carga económica que les supone la prohibición de la Generalitat de sacrificar los perros y gatos abandonados

MARTA COSTA-PAU - Barcelona - 04/12/2010

Un municipio mediano, de unos 30.000 habitantes, gasta al año unos 34.000 euros anuales en la recogida de animales domésticos abandonados y en mantenerlos en un centro de acogida en condiciones dignas. Se trata de una carga económica que pesa como una losa sobre los Ayuntamientos catalanes. Pese a la asfixia económica que sufren, se ven obligados a realizar este esfuerzo presupuestario para asumir unas competencias que la Ley de Protección de los Animales de 2007 les endosó "sin la asignación de recursos económicos necesarios". Así lo denuncian la Federación de Municipios de Cataluña (FMC) y la Asociación Catalana de Municipios (ACM). Los servicios jurídicos de esta última entidad han anunciado que emprenderán "las acciones oportunas" para que se exima a los Ayuntamientos de las competencias que les adjudica la ley "si no reciben más dinero" de la Generalitat.

La preocupación de los municipios por la "imposibilidad" de cumplir la ley ha aumentado tras las denuncias presentadas por asociaciones protectoras de animales contra Ayuntamientos, o contra las empresas a la que estos contratan el servicio, por infringir la normativa de protección de los animales.

"Los alcaldes o concejales pueden encontrarse con que se les exige responsabilidades civiles y penales por un incumplimiento que no es debido a la falta de voluntad política sino a la ausencia de medios económicos", afirma la Federación de Municipios de Cataluña.

"La no recogida de animales abandonados o su mantenimiento en instalaciones inadecuadas son actuaciones que pueden ser interpretadas como un maltrato a animales domésticos, delito que puede castigarse con penas de cárcel y de inhabilitación", añade la entidad municipalista, que ha criticado duramente la Ley de Protección de los Animales porque "en la práctica se ha demostrado la imposibilidad

de su aplicación" y porque está plagada de "paradojas e incongruencias". Sant Vicenç dels Horts, Corbera, Vallirana (Baix Llobregat) y Sant Cugat del Vallès son algunos de los municipios a los que las fundaciones proteccionistas Altarriba y FAADA han denunciado. En muchos casos la denuncia se debe a infracciones de tipo administrativo, como la inexistencia de un registro de entradas y salidas en sus centros de acogida, "lo que hace imposible conocer cuántos animales entran en el centro y cuál ha sido su destino".

En el mejor de los casos, la mascota encontrará algún ciudadano que la adopte o será retornada a su propietario, pero esto sucede solo en el 50% de los casos. El año pasado fueron abandonados más de 22.000 perros y gatos en la calle por sus propietarios, según la Fundación Affinity. Las entidades protectoras elevan la cifra a 30.000 animales. Eso provoca que las perreras estén saturadas, un problema que se agrava porque la ley prohíbe el sacrificio de animales. Solo en casos excepcionales la normativa permite matar a perros y gatos, pero el problema es que todavía no se ha aprobado el reglamento que debe concretar en qué circunstancias -humanitarias y sanitarias, por regla general- puede optarse por el sacrificio. Ante las quejas de las organizaciones municipalistas, la Generalitat ha concedido moratorias en la aplicación de la ley a los Ayuntamientos que lo han pedido. El año pasado, 70 municipios obtuvieron permiso para sacrificar animales, entre ellos 32 del Vallès Oriental. Muchos Consistorios de la zona tienen su servicio de recogida de animales y su perrera. Además mantienen un acuerdo con el consejo comarcal para utilizar el centro que esa institución tiene en Granollers cuando los propios se hallan saturados. "La broma a estos Ayuntamientos, que suman unos 400.000 habitantes, les cuesta 700.000 euros anuales", asegura Toni Cornellas, gerente del Consejo Comarcal del Vallès Oriental.

Cornellas denuncia que "algo falla" cuando la estrechez económica que sufren los Ayuntamientos no les permite dar abasto para atender la creciente demanda de servicios sociales, mientras que se ven obligados a destinar grandes sumas de dinero para no vulnerar la Ley de Protección de los Animales ante la amenaza de acabar ante el juez.

Para los municipios, las ayudas que el Departamento de Medio Ambiente concede para asumir sus funciones en materia de protección de los animales son "claramente

insuficientes". Las ayudas para 2010 para toda Cataluña ascienden a 1,1 millones de euros y una sola comarca, el Vallès Oriental, ya gasta más de la mitad de esa suma en la gestión y el mantenimiento de las perreras.

Las protectoras de animales rechazan "la excusa de la falta de recursos" que esgrimen los Ayuntamientos. Según Yolanda Valbuena, responsable del área jurídica de la Fundación Altarriba, "el problema no es de presupuesto, sino de desidia". "Durante los últimos años, los Ayuntamientos no han controlado los abandonos de perros por parte de cazadores, que suponen más del 60% de los animales acogidos", asegura.

La Fundación Altarriba ha denunciado en los últimos meses la existencia de varios "zulos", dos de ellos descubiertos en El Vendrell y Santa Coloma de Gramenet, en los que se agolpaban malviviendo 50 perros de caza. La entidad protectora también reprocha la falta de control en las donaciones de animales de compañía que salen de las perreras.

3.7. EPSOCIAL, 05/12/2010

El PSOE elaborará "este año" una Ley Marco de Protección Animal

El grupo parlamentario socialista está trabajando para elaborar "en este año" una Ley Marco de Protección Animal que "de verdad protegerá a los animales", de acuerdo a su compromiso electoral, según confirmaron fuentes socialistas a Europa Press que señalaron que a pesar de la dificultad de salvar las competencias de las comunidades autónomas, esperan "poder llegar a un acuerdo".

Además, esta intención fue confirmada por el secretario de Medio Ambiente y desarrollo rural del PSOE, Hugo Morán, a la asociación protectora de animales El Refugio en una reunión sostenida recientemente.

Durante esta legislatura, El Refugio ha mantenido encuentros con todos los grupos parlamentarios y ha sido recibido en La Moncloa con el objetivo de "impulsar" una Ley Marco de Protección Animal. En estos encuentros, según la ONG, "siempre ha existido buena disposición por todos los grupos parlamentarios a elaborar una legislación marco" para proteger a los animales.

En la actualidad, cada comunidad autónoma regula, según su criterio, la tenencia de animales domésticos y esto, a juicio de la organización, conlleva "importantes vacíos legales, diferencias y carencias graves en la protección de los animales".

La ONG destaca en un comunicado que en España existen 17 leyes de protección animal y, salvo la catalana, todas promueven el sacrificio de animales como "única solución al abandono". En ese sentido, subraya que el maltrato a los animales acarrea distintas penas que pasan por los 3.000 euros de Navarra (la más barata), los 6.000 euros de Castilla-La Mancha, los 15.025 euros de Madrid, Baleares, Extremadura, Canarias, país Vasco y La Rioja; los 18.000 euros de Valencia, los 20.000 euros de Cataluña y, los 150.253 euros que suponen maltratar un animal en Aragón. "Este es un claro ejemplo de la falta de armonía entre las distintas legislaciones autonómicas", apostilló El Refugio en un comunicado.

NO MATARÁS ANIMALES ABANDONADOS

Por este motivo, la protectora animal exige que en la futura ley se incluya la prohibición del sacrificio de animales por haber sido abandonados; el aumento de las sanciones; la creación de servicios de protección animal en todas las comunidades autónomas; la identificación y censo de todos los animales.

Igualmente, propone que se realice un control real y eficaz de las rehalas (perros utilizados para cazar); la creación de un Consejo de Protección Animal; la prohibición de venta directa de mascotas en tiendas; la creación del defensor de los animales; y que en determinadas playas sí puedan entrar los perros.

"El Gobierno tiene la oportunidad de hacer una Ley Marco de Protección Animal verdaderamente protectora. Actualmente, solo la Ley catalana promueve no sacrificar a los animales abandonados. Todas las demás Comunidades Autónomas contemplan el sacrificio de los animales abandonados como medida de control", planteó el presidente de El Refugio, Nacho Paunero.

El Refugio es una organización sin ánimo de lucro, cuyas actividades principales son la prevención y denuncia del abandono y maltrato de los animales, la gestión de su Centro de Adopción de animales abandonados y la realización de Campañas de divulgación y concienciación.

3.8. ALTARRIBA.ORG, 15/12/2010

24 municipios de Catalunya renuncian a la moratoria y dejan de sacrificar animales abandonados

La Federación de Municipios cada vez más sola en sus quejas para seguir matando. El martes 14 de diciembre, el pleno de la "Mancomunidad Penedès|Garraf", que agrupa en total a 30 municipios de las dos comarcas, decidió en una votación por unanimidad renunciar a la moratoria que contempla la ley (DECRETO LEGISLATIVO 2/2008, de 15 de abril, por el que se aprueba el Texto refundido de la Ley de protección de los animal). Dicho decreto permitía sacrificar animales sanos al Centro de Acogida De Animales Domésticos de la Mancomunidad, CAAD, situado en el término municipal de Vilafranca del Penedés.

Esta decisión se toma después de una fuerte actividad, durante todo este año, de las delegaciones de Fundación Altarriba en el Garraf y en el Alt Penedès, que continuó recientemente con conversaciones con representantes de la Manconunitat y del propio CAAD, a las que se incorporaron tanto la directora general como la directora del Área Jurídica de la Fundación Altarriba. Este paso supone la disminución, en 24 municipios, de los 70 que tenían aprobada la moratoria, y quedan por lo tanto sólo poco más de un 4% de ayuntamientos con moratoria en toda Cataluña. Esto sucede en un momento en que varias voces de ayuntamientos catalanes se quejan de que la falta de recursos les impide cumplir con la normativa de protección animal vigente. Desde Fundación Altarriba, su director de proyectos y delegado en el Garraf, Víctor Pinto, se argumenta que "no se trata de aumentar los recursos, sino de hacer bien el trabajo. No es admisible el elevadísimo número de abandonos de animales que se producen, unos 30.000 al año sólo en Cataluña, y mientras tanto los perros pasean por las calles sin que nadie verifique si están microchipados. Algunas cosas se están haciendo bien, como la campaña de esterilización que cada año pone en marcha la Mancomunidad, pero hay que incidir directamente en los abandonos y por eso hemos presentado varias propuestas de cambios metodológicos en las recogidas

que esperamos que se acepten", comenta el delegado en el Garraf. La moratoria no obstante será efectiva a partir del mes de abril de 2011 dando tiempo para efectuar las modificaciones necesarias para hacer sostenible el CAAD.

La directora general de Fundación Altarriba, Matilde Figueroa, felicita a la Mancomunidad Garraf|Penedés por esta decisión ejemplar, tanto más importante porque ha sido unánime, y afirma que "las quejas de ciertos ayuntamientos sobre el coste de no matar pueden resultar creíbles para el ciudadano, que no tiene porqué tener conocimiento real del tema, pero para las protectoras catalanas, que llevamos años recogiendo miles de animales sin matar a ninguno, es una mentira indecente. Habría que investigar en cuántos de esos ayuntamientos hay una gestión de empresas privadas de las perreras; en ciertos casos además hemos descubierto relaciones familiares y de amistad, más allá de la pura gestión, que llevan a defender por todos los medios el negocio de matar."

Yolanda Valbuena, directora del Área Jurídica de la Fundación, recuerda también que "estamos hartos de presentar denuncias por abandonos de perros de caza. Cualquier protectora a la que se pregunte confirmará que es el gremio de los cazadores el que más está saturando los refugios (hasta más de un 60%), y no pasa nada, las denuncias caen en saco roto. Es un colectivo sin control (sin licencias de actividades, sin registro de núcleos zoológicos, sin identificación de sus animales....), sólo con privilegios y subvenciones millonarias (hasta 400.000 euros en el año 2008, en plena época de crisis) que deberían enrojecer de vergüenza a la Generalitat. ¿De qué sirve que el ciudadano se vaya concienciando sobre el abandono y la adopción, si los cazadores incumplen la ley de forma reiterada e impune? También ahí habría que investigar a fondo el asunto de las amistades". La Fundación Altarriba recuerda, en este punto, que un ciudadano particular puede abandonar uno o dos animales, que son los que tiene, pero un cazador está en posesión de diez, veinte o cincuenta.

Fundación Altarriba, Amigos de los Animales

Barcelona, 15 de diciembre de 2010

4. ENTREVISTES

4.1. ENTREVISTA AL RESPONSABLE DEL CENTRE D'ACOLLIDA D'ANIMALS DOMÈSTICS DE COMPANYIA DEL VALLÈS ORIENTAL (CAD.)

1. Protectora o centre d'acollida?

Sóm un centre d'acollida, format per 32 ajuntaments del Vallès Oriental.

2. Capacitat del centre(m2):

Aproximadament 3.400 m₂

3. Número d'animals actualment?

Tenim plaça per a 120 gossos i 36 gats.

4. Gast anual o mensual aproximat?

Tenim un gast anual aproximat de 370.000 € l'any. Aquest gast inclou els sous dels treballadors : dos veterinaris, un administrador, cinc auxiliars tècnics veterinaris i els cuidadors, dos dels quals són discapacitats.

5. Rebeu ajudes procedents de l'ajuntament o la Generalitat? I d'altres fonts? Quines?

Som un centre públic. Rebem subvencions de la Generalitat i de la Diputació de Barcelona. També de les quotes que paguen els ajuntaments per les places corresponents als seus animals.

Aquestes subvencions són les mateixes cada any? O heu patit augments o disminucions?

Les subvencions que rebem són aproximadament les mateixes en els últims anys, però cada vegada costa més que te les donin. Demanen més requisits.

6. Esteu d'acord amb la llei de prohibició del sacrifici d'animals de companyia en centres d'acollida? Per què?

Jo personalment si que hi estic d'acord, però considero que s'ha de regular. Fa temps que estem esperant que es faci el Reglament que regula quines són les causes humanitàries i sanitàries en que es pot eutanasiar un animal.

7. Tipus de solucions que proposaries a la problemàtica de l'abandonament?

El problema és que vivim en un país que porta 40 anys de retràs, estem molt endarrerits respecte la resta de països de la Unió Europea.

Jo proposaria solucions dràstiques, el més important fer complir la Llei; multar als propietaris que no fiquen el xip als seus animals, a aquells que els abandonen o fins i tot que els perden. Els ajuntament haurien de denunciar, ja que tenen la potestat per fer-ho.

S'hauria de conscienciar la població, sobretot des de petits. Explicar que un animal no és una joguina, ensenyar que un animal no s'ha de regalar mai. Nosaltres des del centre fem visites a escoles explicant tot això als més petits.

8. Heu demanat la moratòria a l'aplicació de la llei de prohibició del sacrifici en centres d'acollida?

Si que tenim la moratòria, però continuem sense sacrificar els animals si als 20 dies no els ha reclamat ningú. Nosaltres no sacrificuem perquè sí.

9. Quins problemes comportamentals presenten els animals que arriben al centre? Intenteu ajudar-los? Com?

Més del 90% dels animals que arriben al centre ho fan amb por, normal perquè estan a un lloc desconegut, possiblement han passat dies al carrer, etc. Per això molts mostren al principi agressivitat per por, però és transitòria. Quan s'habituen al centre molts tornen a ser carinyosos.

10. Per quins motius sacrifiqueu els animals?

Nosaltres no sacrificuem. Per mi sacrificar és eliminar un animal perquè sí als 20 dies d'arribar al centre. Com t'he dit abans nosaltres això no ho fem. Nosaltres

eutanasiem i només aquells animals que considerem irrecuperables i per tant no són aptes per a adoptar, els que arriben amb Leishmània i aquells que tenen agressivitat molt manifesta i no té solució.

Qui ho autoritza ?

Sempre un dels nostres veterinaris. No comptem amb la presència d'un etòleg.

11. Quina substància utilitzeu per a realitzar l'eutanàsia?

Primer sempre sedem l'animal, normalment amb medetomidina o vàlium.

L'eutanàsia la realitzem amb pentotal sòdic.

12. Arriben molts animals a aquest centre amb xip ?

En els últims anys hem notat un augment del nombre d'animals que arriben amb el xip, però tot i així parlem aproximadament només d'un 25% dels animals.

13. Hi ha moltes adopcions ? Heu notat una davallada d'adopcions en els últims anys?

Aproximadament hi ha un 50% d'adopcions. Això significa que si en un any ens arriben 800 animals, a final d'any se'n han adoptat 400. En els últims anys hem notat un augment de les entrades però també de les sortides.

14. Demaneu algun tipus de requisits a l'hora d'adoptar?

Si, els hi fem firmar un contracte. Els requisits són tenir més de 18 anys, mantenir l'animal en bones condicions, etc. A més a més se'ls hi fa pagar una taxa de 107 € corresponent a les vacunes, el xip i la desparasitació. Aquesta taxa es tramita des de la Diputació.

15. Per quins motius us arriben animals al centre?

Dels animals abandonats, no en sabem el motiu. Però de les cessions, aquelles persones que porten personalment el seu animal per deixar-lo al centre, són motius com: canvis de domicili, separacions de parelles, mort del propietari, tenir fills i per al·lèrgia.

Uns dies després de fer l'entrevista al CAD, vam veure a les telenotícies de TV3, que havien denunciat al CAD. Vam accedir a la web i vam transcriure la notícia per incloure-la al treball:

NOTÍCIA TV3, 4 de gener del 2011 (www.tv3.cat/3alacarta)

Les protectores d'animals denuncien que cada any s'abandonen a Catalunya 30.000 gats i gossos, els ajuntaments es queixen del cost que suposa la prohibició del sacrificar que dicta la llei de protecció animal. Per això 46 ajuntaments, entre ells 32 del Vallès oriental han demanat una moratòria. El centre d'acollida d'animals domèstics de la Companyia del Vallès Oriental (el CAD) va reconèixer oficialment l'any passat que sacrificava un 27% dels animals que li arribaven a tota la comarca. Gestionat per una empresa privada ha estat reiteradament denunciat pels proteccionistes.

Una veterinària denuncia que una gata va arribar a la consulta amb 3 kg de pes, va venir a recollir-la el CAD, i no van saber més de la gata fins que li van tornar a portar a la clínica perquè el CAD la volia sacrificar perquè segons deien estava molt malalta. La gata en arribar a la consulta per segon cop, pesava 1.600 kg, estava deshidratada, desnodrida amb moltes lleganyes alguns mocs i res més.

La Dalma, una gossa, va ser sacrificada al centre per donar positiu en un control de Leishmània, abans d'aquest control ja no sortia a la web d'animals adoptables, una altra protectora de Granollers (Associació protectora d'animals de Granollers) l'havia reclamat per evitar que la matessin.

La veterinària del centre (del CAD) diu: "les eutanàsies que fem en alguns animals és el veterinari el que decideix fer-ho, sempre complint la llei i no hi ha hagut cap eutanàsia a animals sans".

Gerent del Consell Comarcal del Vallès Oriental: "complim la legislació, primera qüestió. Segona, és curiós que sempre que hi ha denúncies coincideix amb l'època que tenim el concurs per adjudicar el servei, la gent es pensa que pressionant-nos tindran l'adjudicació del concurs, això no ho puc fer perquè estaria premeditat".

Després de prescindir i abans d'acabar el contracte dels serveis d'una veterinària que ha denunciat a TV3 que al·ludia com podia les ordres de sacrifici que rebia, fan unes setmanes van acomiadar l'administrativa que havia de comptabilitzar els sacrificis dels animals.

4.2. ENTREVISTA A UNA TREBALLADORA DEL CENTRE D'ACOLLIDA SOS GOLDEN

1. Número d'animals actualment? 30

2. Quants m2 té el centre? 50 m²

3. Es sacrifica a algun animal per algun motiu?

NO, només per recomanació veterinària quan l'animal pateix una malaltia que li està causant patiment i no es pot fer res més per tractar-lo.

4. Quins tipus d'animals acolliu?

La nostra protectora es dedica a rescatar gossos Golden o Llaurador o creuaments d'aquest tipus, tot i que ajudem a qualsevol altre gos o gat que ho necessita.

5. Rebeu ajudes procedents de l'ajuntament o la Generalitat? I d'altres fonts? Quines?

No rebem cap ajuda, només ens mantenim gràcies a les donacions de socis o privades.

6. Tipus de solucions que proposaríeu a la problemàtica de l'abandonament?

És un terme molt complexa, però hauríem de partir per una prohibició de venda d'animals a botigues i particulars, i una regulació molt més estricta per a criadors. Tot això s'hauria de compaginar amb un treball de conscienciació pels ciutadans respecte al tracte dels animals en general. I sobretot que el nostre Govern complís les lleis de protecció animals que estan aprovades i que no compleixen.

7. Problemes comportamentals dels animals que arriben al centre? Intenteu ajudar-los? Com?

La gran part d'animals que ens arriben pateixen problemes d'estrès causat pel mateix abandonament. És una situació que no entenen i per tant tots els canvis els hi provoquen un estrès molt gran. Quan un animal és abandonat vol dir que fa temps que pateix una mala atenció a casa, o fins i tot un maltractament. Tot això, fa que moltes vegades els problemes d'estrès vagin lligats a ansietat, agressivitat o pors.

Tots els animals que es troben al nostre centre reben atenció veterinària en primer cas i després un a un es va estudiant quin es el problema per poder recuperar aquest animal i poder així donar-lo en adopció. El nostre centre rep ajuda i col·laboració d'educadors canins que voluntàriament realitzen aquesta tasca.

8. Arriben molts animals a aquest centre amb xip ?

Pràcticament el 80% té chip però el propietari no respon d' ell.

9. Realitzeu moltes adopcions ? Quins requisits demaneu?

En tres anys hem realitzat més de 260 adopcions. Som una protectora molt petita i les adopcions les realitzem molt personalitzades per tal de conscienciar a la gent sobre que és tenir un gos. Intentem evitar les adopcions compulsives que es donen en altres centres, mogudes moltes vegades per la pena o els sentiments, i gens meditades.

Els adoptants han de omplir un qüestionari previ, una entrevista personal i després estudiem cada cas per assessorar el gos adequat per a cada família.

Els gossos s'entreguen amb xip, vacunes, amb una estricta revisió veterinària i un contracte d'adopció. Els adoptants han d'abonar un donatiu d'adopció per ajudar a la protectora a cobrir aquestes despeses. D'aquesta manera, es consciencia a la gent que adoptar no es tenir un gos gratis.

5. ENQUESTA

5.1.PREGUNTES REALITZADES

1 - Edat:

(Obligatorio)

2 - Sexe:

(Obligatorio)

Dona

Home

3 - A què et dediques?

(Obligatorio)

Estudiant

Treballador actiu

Aturat

Jubilat

4 - Sabies que a Catalunya es va aprovar l'any 2003 una llei que prohibia el sacrifici d'animals de companyia en centres d'acollida?

(Obligatorio)

Si

No

5 - Saps si actualment s'està complint?

(Obligatorio)

Si, es compleix

☐ No, no es compleix

☐ Depen del municipi

6 - Creus que a la resta d'Espanya també existeix aquesta llei?

(Obligatorio)

☐ Si

☐ No

7 - Estas a favor de la prohibició del sacrifici d'animals de companyia (gossos, gats, fures) en centres d'acollida?

(Obligatorio)

☐ Si

☐ No

8 - Com a conseqüència molts centres pateixen sobrepoblació d'animals, quina creus que seria la mesura/es més efectiva/es per solucionar-ho?

(Obligatorio) min=1 max=3

☐ Conscienciar la població contra l'abandonament

☐ Promoure l'adopció

☐ Permetre el sacrifici

☐ Destinar més diners públics a crear nous centres d'acollida

9 - Creus convenient augmentar les sancions als propietaris que abandonen els seus animals?

(Obligatorio)

☐ Si

☐ No

10 - Per quina motius portaries el teu animal a un centre d'acollida?

(Obligatorio) min=1 max=4

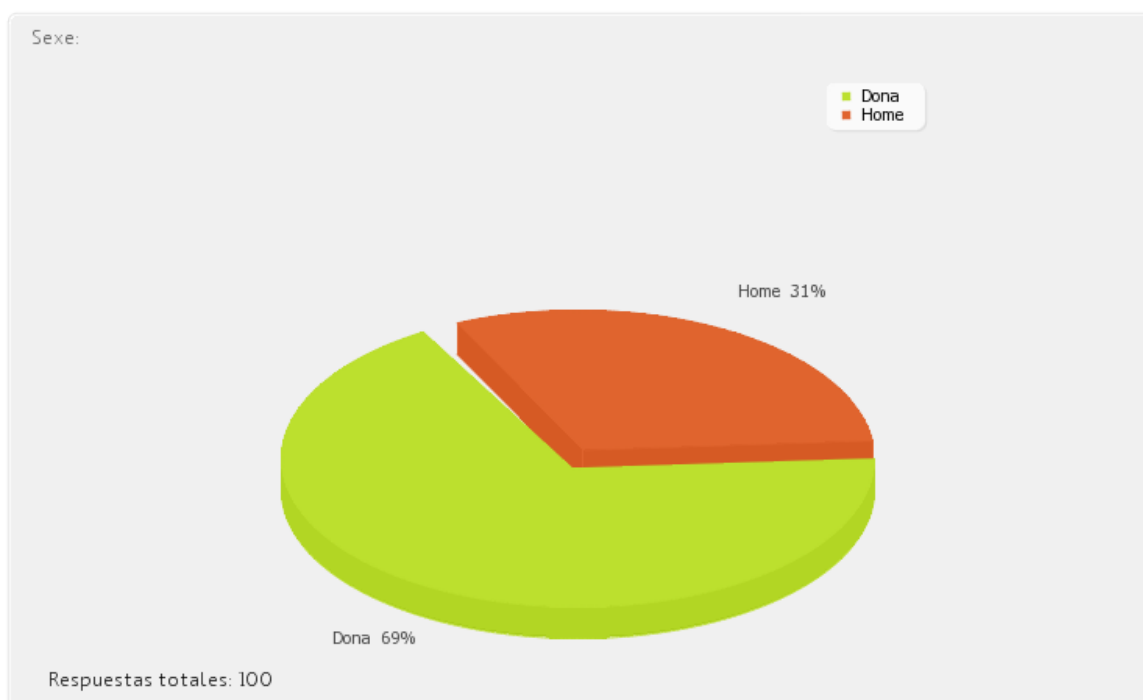
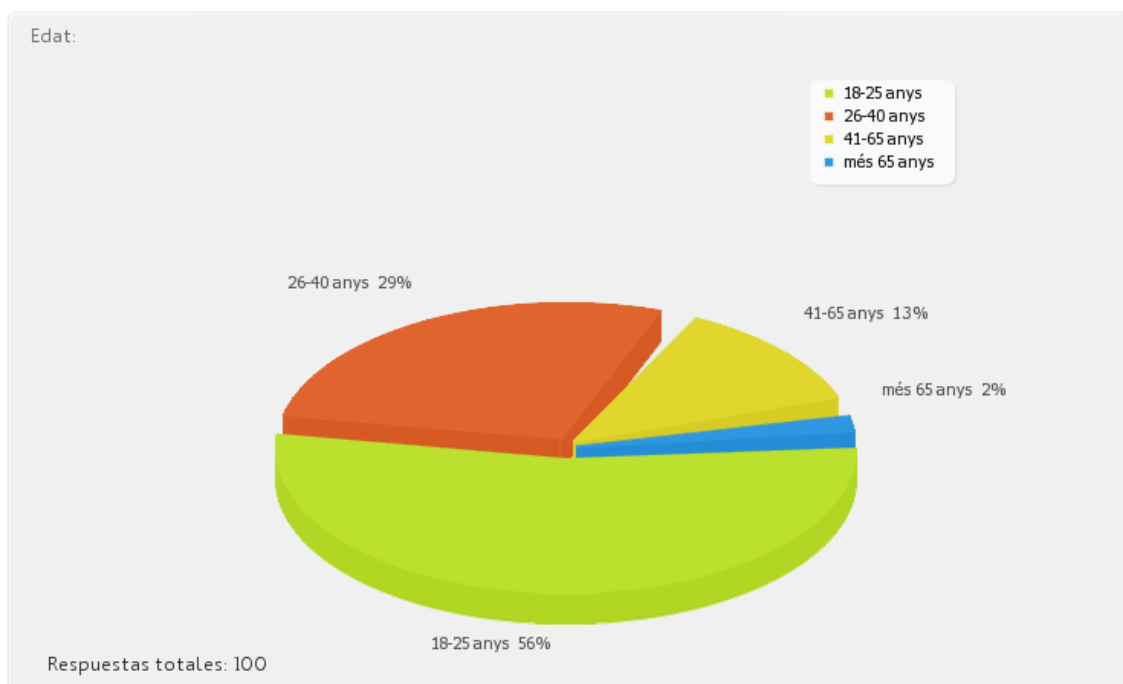
- ☐ Al·lèrgia d'un membre de la família
- ☐ Embaràs/fills
- ☐ Malaltia crònica tractable de l'animal
- ☐ Situació econòmica
- ☐ Problemes d'agressivitat
- ☐ No el portaria mai a un centre d'acollida

11 - Adoptaries un gos/gat d'un centre d'acollida?

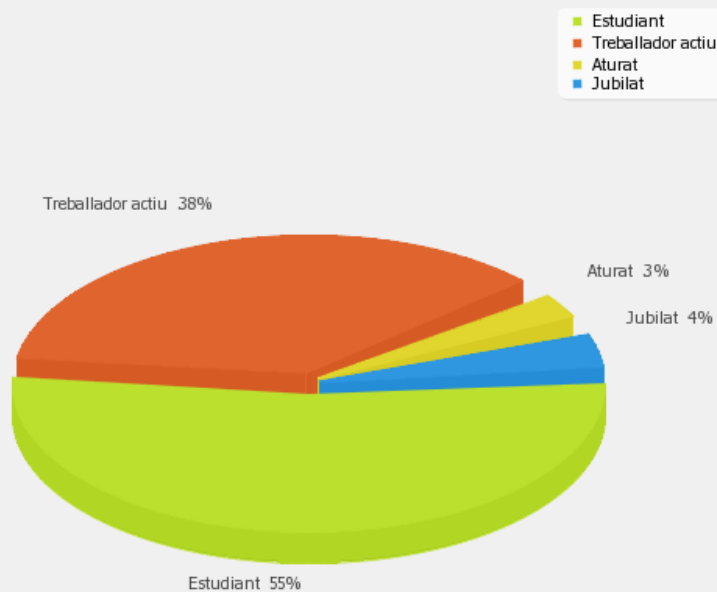
(Obligatorio)

- ☐ Sí
- ☐ No
- ☐ Preferiria comprar-lo

5.2. GRÀFICS DE LES RESPOSTES

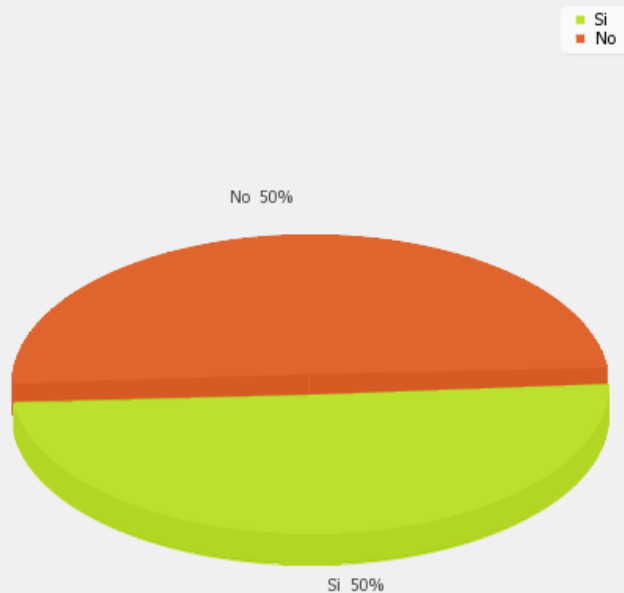

A què et dediques?

Respuestas totales: 100

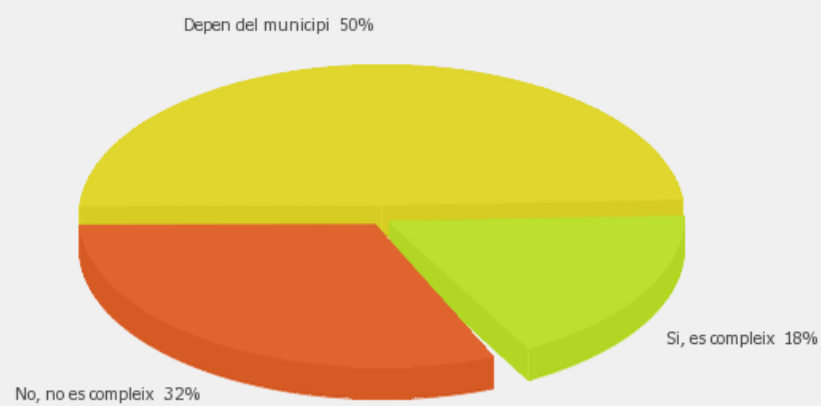
Sabies que a Catalunya es va aprovar l'any 2003 una llei que prohibia el sacrifici d'animals de companyia en centres d'acollida?

Respuestas totales: 100

Saps si actualment s'està complint?

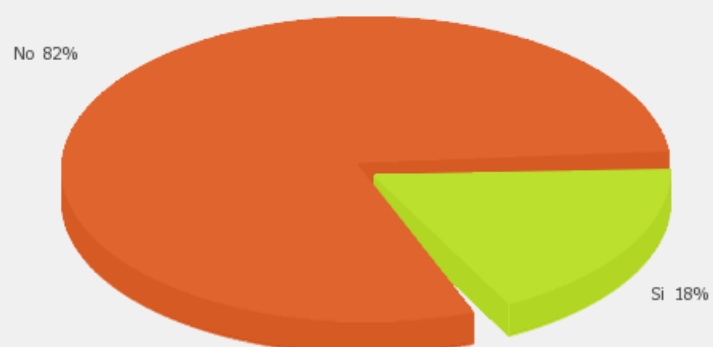
- Si, es compleix
- No, no es compleix
- Depen del municipi

Respuestas totales: 100

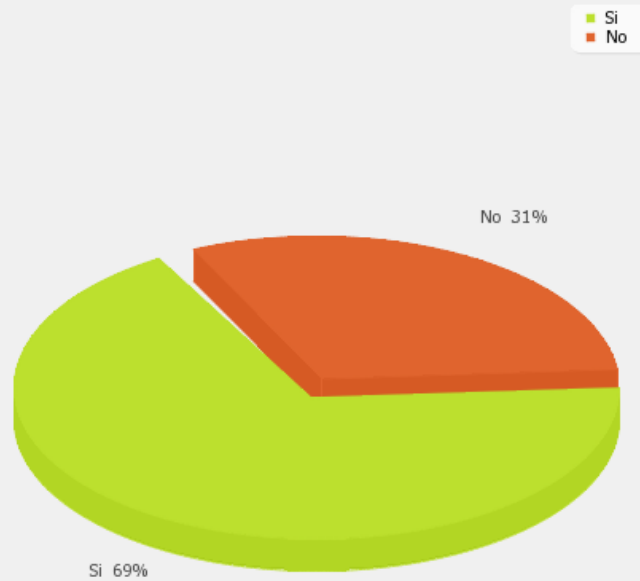
Creus que a la resta d'Espanya també existeix aquesta llei?

- Si
- No

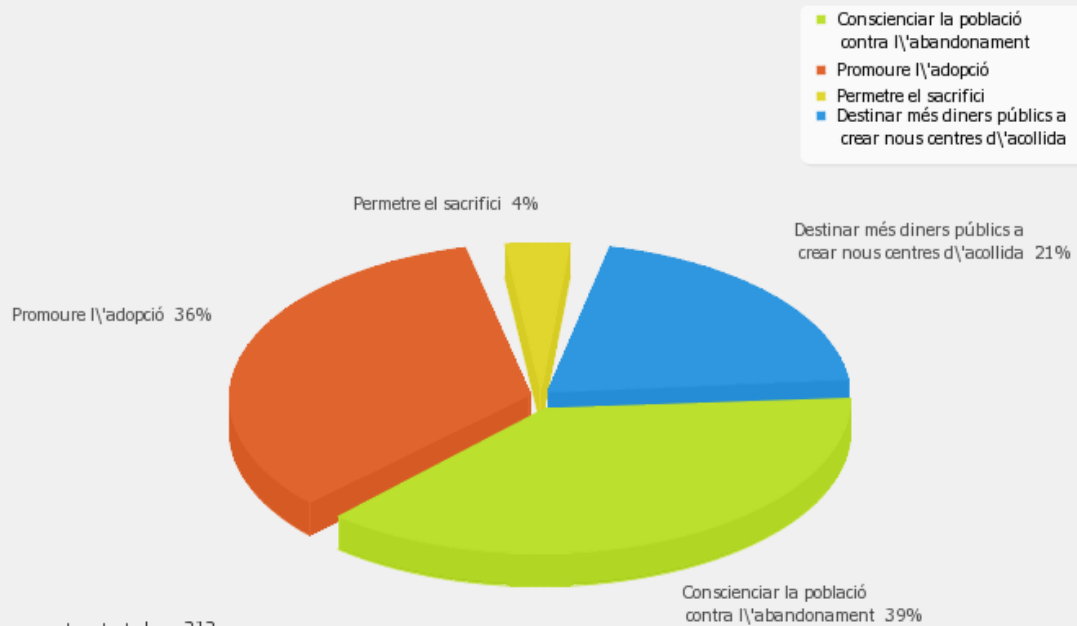
Respuestas totales: 100

Estas a favor de la prohibició del sacrifici d'animals de companyia (gossos, gats, fures) en centres d'acollida?

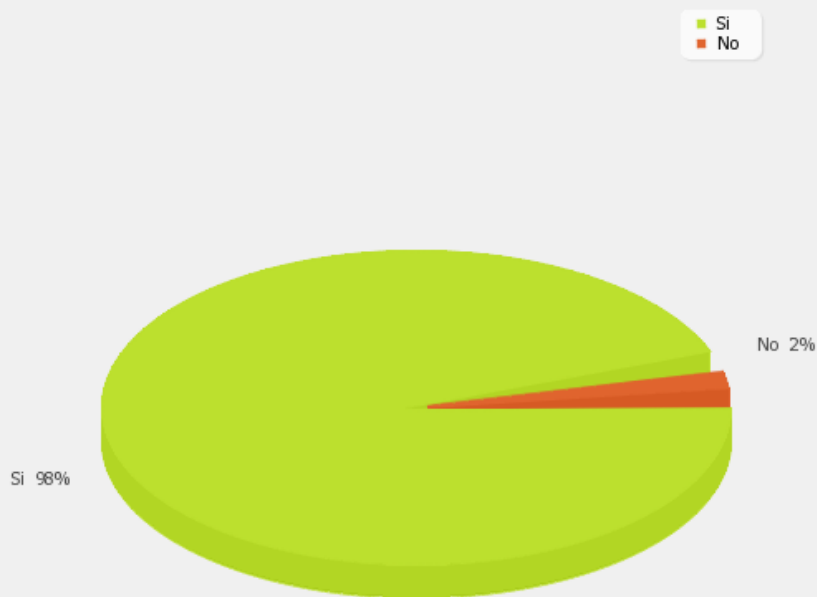
Respuestas totales: 100

Com a conseqüència molts centres pateixen sobre població d'animals, quina creus que seria la mesura/es més efectiva/es per solucionar-ho?

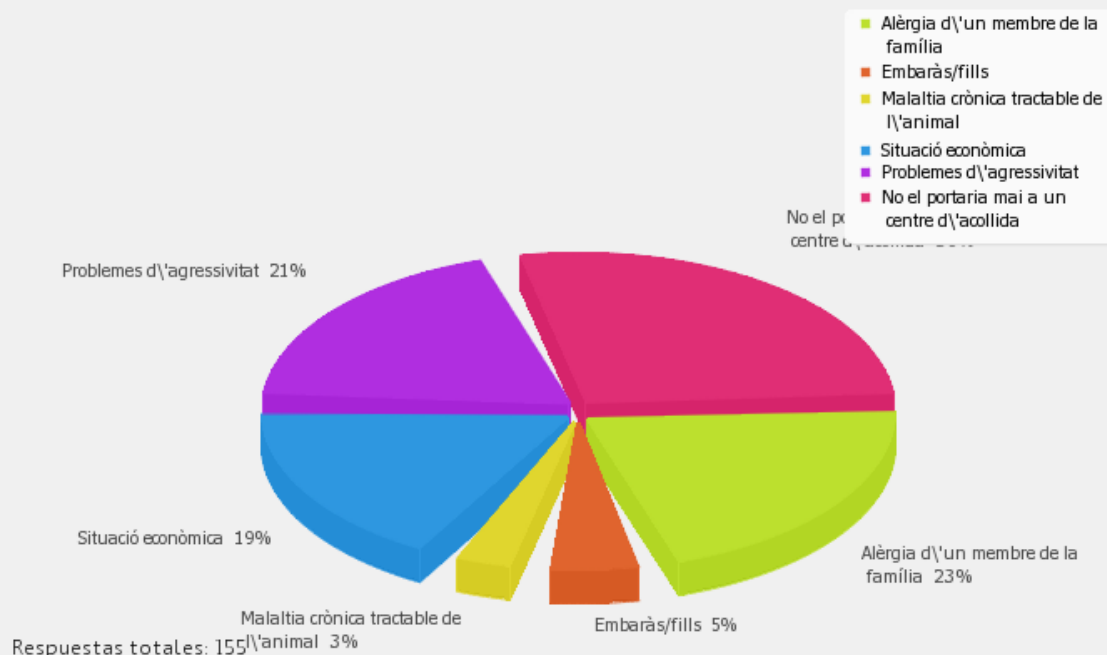
Respuestas totales: 213

Creus convenient augmentar les sancions als propietaris que abandonen els seus animals?

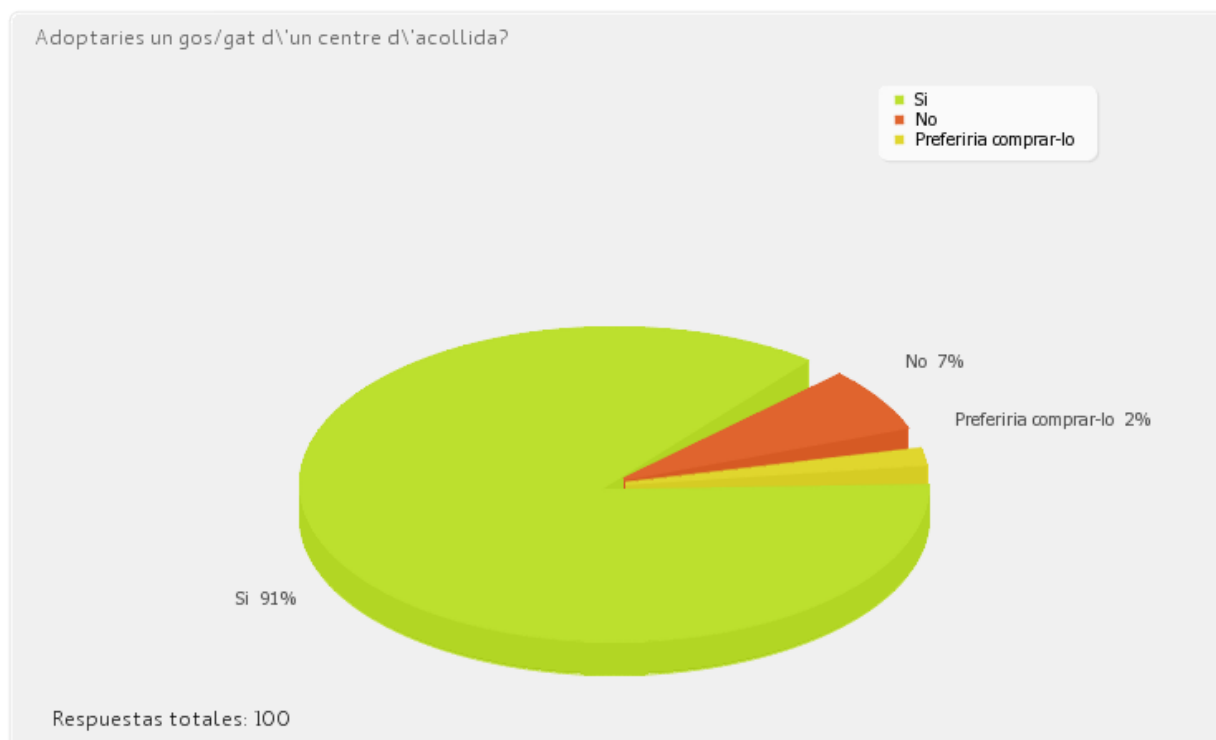

Respuestas totales: 100

Per quina motius portaries el teu animal a un centre d'acollida?

Respuestas totales: 155

5.3. COMENTARI DELS RESULTATS

Després de realitzar l'enquesta, volem comentar algunes de les respostes que considerem que destaquen més.

Amb la primera pregunta volíem saber quin percentatge de la població enquestada sabia de l'existència d'aquesta llei que prohibeix el sacrifici i el resultat va ser que era molt elevat el percentatge que la desconeixia, un 50%. Això significa i mostra la poca difusió social que hi ha hagut del tema, i probablement reflecteix la poca importància que se li dona des dels mitjans de comunicació i/o des del Govern.

També ens sobta que un 82% creguin que a Espanya no existeix aquesta llei. D'aquest resultat en traiem la conclusió que la població considera Catalunya com una comunitat avantguardista i pionera respecte la resta de comunitats de l'Estat espanyol.

Per altra banda cal destacar que un 69% dels enquestats estan a favor de la prohibició del sacrifici d'animals de companyia en centres d'acollida. I que la majoria d'ells (75%) consideren que s'ha de conscienciar més als propietaris per evitar l'abandonament d'animals i s'ha de promoure l'adopció d'aquests, enlloc de comprar-los. A més pràcticament tots els enquestats (98%) consideren oportú augmentar les sancions als propietaris que abandonen els seus animals.

Pel que fa a les adopcions, un 91% adoptarien un gos d'un centre d'acollida. Ens sembla un resultat irreal, ja que si fos així, probablement els centres d'acollida no tindrien la problemàtica que actualment tenen, i és la brutal superpoblació d'animals. Creiem que molta gent continua preferint comprar un gos de raça a adoptar-ne un. Un 30% no portarien mai el seu animal a un centre d'acollida, probablement degut a les condicions en què es troben molt centres d'acollida i l'estat en què tenen els seus animals.

Amb aquesta enquesta hem aconseguit el nostre objectiu d'intentar reflectir la realitat social, la gran desconexió per part de la població sobre l'existència d'aquesta llei i sobretot volíem conèixer quina era la seva opinió respecte els centres d'acollida, el sacrifici dels animals, etc.

6. CONCLUSIÓ

Abans de començar a fer aquest treball, la veritat és que ja havíem sentit a parlar sobre una llei que prohibia el sacrifici de gossos i gats als centres d'acollida d'animals però no sabíem el que exposava exactament la legislació, ni de com s'estava instaurant ni de com s'estava complint. Per tant, la realització de tota la investigació que hem fet ha assolit el nostre objectiu primordial, ampliar els coneixements pel que fa al tema tractat.

Ens ha sorprès en gran mesura el fet de no trobar cap tipus de legislació europea referent als animals abandonats, només el Conveni Europeu per la protecció d'animals de companyia, però Espanya i alguns altres països no el van ratificar, per tant, pensem que fa falta un reglament al respecte.

En un principi, vam observar que es presentava la llei catalana 22/2003 com a pionera a l'Estat espanyol, i el gran avenç en matèria de protecció dels animals de companyia que això significava. No obstant, això no es del tot cert, ens hem adonat que aquesta llei dona lloc a moltes ambigüitats al no definir d'una manera clara les situacions en les que es permet el sacrifici de gossos i gats en centres d'acollida. El terme "per motius sanitaris i humanitaris" deixa massa marge a diferents interpretacions. Per exemple, podríem entendre com a motiu sanitari o humanitari que un animal fos diabètic, però la realitat és que aquest animal podria viure varis anys amb el pertinent tractament, per tant, sacrificar-lo vulneraria totalment la Declaració Universal dels Drets dels Animals. Podríem preguntar-nos fins a quin punt és ètic. Per altra banda, i sabent que el problema de l'agressivitat avui en dia és un dels que poden donar més controvèrsia alhora de decidir si l'animal hauria de ser sacrificat, pensem que hauria de ser absolutament necessari que fos un expert el que ho decidís.

Per tant, considerem totalment imprescindible determinar clarament l'article 11.1 de la llei 22/2003.

S'ha de dir que creiem que es una llei que s'ha instaurat sense haver meditat sèriament les conseqüències pel que fa a les massificacions en dits centres que aquesta prohibició suposava. Si som una població encara poc conscienciada pel que fa a l'abandonament animal, és evident que serà necessària una gran inversió per poder ampliar els centre d'acollida, i fins i tot crear-ne de nous, augmentar les persones que treballen en ells, que els gestionen, etc. Però sembla ser que no ha sigut suficient per les queixes que s'han anat produint al respecte.

Per tant, ens sembla crucial que simultàniament o anteriorment a la instauració d'aquesta llei s'hagués intentat reduir d'una manera efectiva els abandonaments. No hi ha dubte que en aquest aspecte encara queda molt camí per recórrer.

Es fa evident que la llei a la que fem referència, ha costat instaurar-la del tot en moltes poblacions de Catalunya, ja sigui per motius econòmics, per falta d'esforç o per escàs interès. De fet la llei es va realitzar al 2003, i hauria d'haver entrat en vigor a totes les poblacions l'1 de gener de 2007, però el 3 d'agost de 2006 es va concedir temps per a l'aplicació de l'article 11.1 fins el 21 de desembre del 2007. Llavors però, es va instaurar una pròrroga més fins el 31 de desembre del 2008 i arribats a aquesta data, novament, es concedeix altra vegada, pròrroques a alguns Ajuntaments que demostrassin que tenien greus dificultats per complir amb l'article mencionat. És a dir, ens trobem al 2011 i la llei s'hauria d'haver aplicat el 21 de desembre de 2007 si no s'haguessin concedit pròrroques. A més, hem de tenir en compte que havien tingut 4 anys, des de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat, per a poder-se adaptar a la legislació marcada.

També seria important remarcar, tal i com hem pogut llegir en articles de premsa (especialment a l'article que hem adjuntat de La Vanguardia 28/08/2007: "La Generalitat permetrà seguir sacrificant a gossos i gats al Vallès Oriental"), que és probable que per poder aplicar la legislació pertinent es van sacrificar animals abans de l'aplicació de la mateixa, ja que va haver-hi un augment espectacular del número d'animals sacrificats al 2006 respecte l'any anterior (va passar de 3000 animals a 10000 l'any següent), un augment tan elevat que no s'explica només per un increment d'abandonaments. No estem gens d'acord amb el fet que per poder aplicar una llei

sobre la prohibició del sacrifici d'animals abandonats, la conseqüència hagi sigut un augment del nombre de sacrificis en els mesos anteriors, per a poder adequar-se a la llei.

Per altra banda, realitzant les enquestes ens ha cridat molt l'atenció que el 50% de les persones enquestades no coneixés l'existència d'aquesta prohibició. Podríem fer diferents hipòtesis del perquè d'aquesta situació, un dels arguments podria ser la baixa difusió de la instauració de dita llei, i si això és així, s'hauria d'haver donat més èmfasis en divulgar la informació, ja sigui per mitjans de comunicació, campanyes, etc.

Per poder realitzar una entrevista a un centre d'acollida gestionat per un ajuntament, vam intentar accedir a un que crèiem que podrien ser prou honestos amb respecte a la informació que els hi sol·licitàvem. No obstant, dies més tard de visitar el centre (el CAD del Vallès Oriental), es va emetre pel telenotícies informació sobre una denúncia realitzada per una veterinària al centre CAD, per sacrificar animals presumptament sans. Per la nostra part, deixem en dubte la veracitat que només es sacrificaven animals "irrecuperables" (malalts o agressius), com ens va dir el coordinador del centre a l'entrevista realitzada. La denúncia podria ser falsa, però també podria ser certa. Per tant, concloem que és bastant complicat poder conèixer la realitat del que passa a l'interior d'aquests centres.

Com a conclusió final a tot el treball realitzat ens agradaria manifestar que personalment estem d'acord amb el que estableix la llei catalana 22/2003 respecte a la prohibició d'animals abandonats en centres d'acollida, però considerem que des d'un principi s'hauria d'haver definit clarament els motius pels que sí es permet sacrificar a un animal i haver avaluat fins a quin punt la societat catalana i els ajuntaments estan preparats per a dur-la a terme.

7. BIBLIOGRAFIA

- Declaración Universal de los Derechos del Animal , Londres, 23 de septiembre de 1977 (<http://www.dpi.bioetica.org/unesco14.htm>)
- European Convention for the Protection of Pet Animals, Strasbourg, 13.XI.1987 (<http://conventions.coe.int/treaty/en/Treaties/Html/125.htm>)
- LLEI 3/1988, de 4 de març, de protecció dels animals, DOGC núm. 967 – 18/03/1988 (www.gestion-ambiental.com/norma/ley/LLEI_3-1988.htm)
- LLEI 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals , DOGC núm. 3926 – 16/07/2003 (www.gencat.cat)
- LLEI 12/2006, del 27 de juliol, de mesures en matèria de medi ambient i de modificació de les lleis 3/1988 i 22/2003, relatives a la protecció dels animals, de la Llei 12/1985, d'espais naturals, de la Llei 9/1995, de l'accés motoritzat al medi natural, i de la Llei 4/2004, relativa al procés d'adequació de les activitats d'incidència ambiental, DOGC núm. 4690 - 03/08/2006 (www.gencat.cat)
- LLEI 17/2007, de 21 de desembre, de mesures fiscals i financeres, DOGC núm. 5038 – 31/12/2007 (www.gencat.cat)
- DECRET LEGISLATIU 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aproven el Text refós de la Llei de protecció dels animals, DOGC 5113 – 17/04/2008 (www.gencat.cat)
- LLEI 16/2008, de 23 desembre de 2008, de mesures fiscals i financeres, DOGC 5288 – 31/12/2008 (www.gencat.cat)
- <http://fundacion-affinity.org>

- www.lavanguardia.es
- www.adn.es
- www.elperiodico.com
- www.elpais.com
- www.epsocial.es
- www.altarriba.org

